

ת"פ (באר שבע) 7514-01-24 - מדינת ישראל נ' פתחי אבו גזר - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 7514-01-24 - מדינת ישראל נ' פתחי אבו גזר - בעצמושלום באר-שבע
ת"פ (באר-שבע) 7514-01-24
מדינת ישראל

נגד

פתחי אבו גזר - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד מוטי יוסף

בית משפט השלום בבאר-שבע

[27.10.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:

א. שתי עבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")

ב. שתי עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

ג. נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.

כתב האישום

2. עובר למועדים שצוינו בכתב האישום קשר הנאשם קשר עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה לגנוב רכבים

ולהעבירם לשטחי הרשות.

אישום ראשון

בתאריך 24.01.23 בין השעות 01:00 ל 06:30, גנבו האחרים רכבו של המתלונן שחר מסוג יונדאי איוניק שהחנה

ברחוב הדסים בירוחם, בהמשך לכך ובמסגרת הקשר, בסמוך לשעה 18:40 הגיע הנאשם למחסום מיתר בעודו נוהג

ברכב בכוונה להעבירו לשטחי הרשות. במעשיו גנב הנאשם בצוותא חדא עם האחרים את הרכב וזאת בעודו נוהג

ברכב ללא רישיון נהיגה.

אישום שני

בתאריך 08.12.23 בסמוך לשעה 01:26 הגיעו אחרים לרחוב דוגית 33 בדימונה, מקום בו החנה רכבו של מתלונן מאיר מסוג טויוטה. האחרים הגיעו למקום בעודם רעולי פנים ופרצו לרכב הצליחו לפתוח דלת הנוסע שליד הנהג התעסקו עם חוטי ההנעה וגנבו את הרכב. בהמשך לכך, בסמוך לשעה 15:44 הגיע הנאשם בעודו נוהג ברכב למחסום מיתר והעביר הרכב לשטחי הרשות. במעשיו גנב הנאשם בצוותא חדא עם האחרים את הרכב. 3. בתאריך 14.02.24 הציגו הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו. נוכח גילו של הנאשם נשלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו, שהינו תסקיר חובה. תסקיר שירות מבחן

בתסקיר מיום 26.06.24 סקר שירות המבחן קורות חייו של הנאשם, רווק בן 18, מתגורר בבית הוריו בשגב שלום, מצוי בתנאי מעצר בית. טרם מעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי החזיק בעבודה קבועה ויציבה לאורך כ 6 שנים. הנאשם למד כ 6 שנות לימוד נפלט מהמסגרת החינוכית בשל קושי לימודי והתנהגותי, הנאשם גדל בנסיבות חיים מורכבות. הנאשם נעדר עבר פלילי ותעבורתי. הנאשם מסר שמצוי בקשרי חברות עם גורמים שוליים. הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות מלאה על מעשיו, הנאשם סיפר שקיבל הצעה דרך "טלגרם" מאדם שאינו מכיר, בה הוצע לו לסייע בגניבת רכבים תמורת תשלום, הוא נענה להצעה נפגש עם אותו אדם ועם שותפיו בבית קפה ובהמשך ביצע עימם את המיוחס לו בכתב האישום. הנאשם מסר שהבין שגנה אולם שירות המבחן התרשם שהנאשם מתקשה להפנים השלכות ממעשיו ומתקשה לבחון לעומק התנהלותו המכשילה וכי לא מביע מוטיבציה כנה ואמיתית לטיפול אלא ניכר שמדובר במוטיבציה המושפעת בעיקרה מעצם קיומו של ההליך הפלילי. שירות המבחן העריך גורמי הסיכון בכך שקיים קושי מצד הנאשם לשתף פעולה ונטייה להיגרר אחר חברה שולית וכי מתקשה להבין השלכות מעשיו ולבחון לעומק התנהלותו המכשילה. לצד האמור, ציין שירות המבחן גורמי הסיכון לשיקום, עובדת היות הנאשם נעדר עבר פלילי אשר נטל אחריות מלאה על מעשיו והצהרותיו המילוליות באשר רצונו להשתלב בטיפול. נוכח כל האמור המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית שתחדד לנאשם חומרת מעשיו. ראיות וטיעוני הצדדים

4. המאשימה הגישה טיעונים בכתב (ת/1) והשלימה טיעוניה בעל-פה. המאשימה עמדה על נסיבות כתב האישום, הערכים המוגנים שנפגעו באופן משמעותי. המאשימה הדגישה שבעבירות גניבת הרכב קיימת חומרה מיוחדת. בנוסף הדגישה המאשימה שהנאשם ביצע המיוחס לו בעודו נוהג ברכב ללא רישיון ויש בכך כדי להוסיף חומרה על עבירות הרכוש. המאשימה הדגישה סמיכות הזמנים בין שני האירועים המתוארים בכתב האישום כמו כן הדגישה שהעבירות בוצעו בצוותא חדא עם אחרים. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 24 ל 48 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנתה לפסיקה כתימוכין לעתירתה.

המאשימה ציינה כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי אשר הודה במיוחס לו, אך ציינה שמתסקיר שירות המבחן עולה הנאשם מתקשה להפנים השלכות מעשיו וכן ציינה התרשמות שירות המבחן שהנאשם מביע רצון לשילובו בטיפול מתוך מניע חיצוני כדי להקל ולא מתוך התבוננות פנימית. המאשימה טענה שלפי האמור בתסקיר אין כל ממצא או נסיבה אשר עשויים להוביל להקלה או סטייה ממתחם העונש ובמקרה זה יש להעדיף האינטרס הציבורי המגלם בתוכו שיקולי גמול והרתעה על פני האינטרס האישי של הנאשם.

נוכח כל האמור עתרה המאשימה, למיקום עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם, תוך הטלת ענישה נלווית הכוללת מאסר על תנאי, פסילת רישיון בפועל ועל תנאי, פיצוי, קנס והתחייבות.

5. ב"כ הנאשם, בתחילת ביקש לציין שאין מדובר בנאשם "רגיל" אלא הנאשם בעל מוגבלות הוא טען שעניין זה עולה בתסקיר וכן בהתנהלותו של הנאשם, שירות המבחן מציין שהנאשם בעל קושי בוויסות ובעל קווים ילדותיים, לטענת בא כוחו, אין להתעלם מנתונים אלה ויש לקחתם בחשבון ולהימנע מהטלת מאסר בפועל. המשיך וטען בא כוחו, שהנאשם מודה במיוחס לו מביע חרטה, אין חולק שיש להטיל עליו עונש אולם העונש לו עותרת המאשימה הינו קיצוני כאשר מתעלמת מההודאה והחיסכון בזמן שיפוטי. בעניין זה יש לתת משקל להיעדר העבר הפלילי, לעצם ההודאה, לגילו הצעיר של הנאשם. כמו כן ציין חלקו המזערי של הנאשם באירועים. פרק הזמן בו שהה במעצר והעובדה ששוהה מזה תקופה ארוכה בתנאים מגבילים. לאור כל זאת עתר להפניית הנאשם לקבלת חו"ד ממונה.

ב"כ הנאשם, טען שיש להקל בעונשו של הנאשם ולגישתו יש לקבוע מתחם הנע בין 10 ל 12 חודשי מאסר. בהתייחס לפיצוי למתלוננים טען שהמתלוננים פוצו על ידי חברות הביטוח ואין מקום להטלת פיצוי נוסף.

הנאשם ביקש רחמי בית המשפט, ציין שמצטער על מעשיו וציין שזו הפעם האחרונה.

דיון

מתחם העונש ההולם

6. כתב האישום מתאר שני אירועים שונים, ולפי מבחן הקשר הדוק יש לראותם כאירוע אחד, הואיל והמדובר במעשים שונים אשר היוו חלק מאותה תוכנית עבריינית, מדובר במעשים שהתקיימו בסמיכות זמנים ונובעים זה מזה (ראה ע"פ 4910/13 גאבר נ' מדינת ישראל (29.10.14), בע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14)) ומכאן שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

7. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו הינם הגנה על זכות הקניין וההגנה על רכושו של ציבור בעלי הרכב ושל הציבור בכללותו, כמו כן נפגעו ערכים של הגנה על שלומם וגופם של משתמשי הדרך שעה שנהג הנאשם ברכב (הגנוב) ללא רישיון נהיגה וכן נפגע ערך של שמירה על שלטון החוק.

9. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים. הנאשם קשר עם אחרים לגנוב רכבים ולהעבירם לשטחי הרשות, התוכנית שנרקמה התממשה, כאשר לפי המתואר באישום השני האחרים העבירו לנאשם את הרכב הגנוב, הנאשם נהג ברכב הגנוב והוא העבירו לשטחי הרשות. באישום הראשון העבירו האחרים את הרכב הגנוב לנאשם אשר נהג ברכב כאשר אינו מורשה לנהיגה יש לציין שהשילוב של ביצוע עבירת רכוש תוך כדי ביצוע עבירות תעבורה מגלם בתוכו חומרה המבטאת העדר מורא מהחוק.

10. לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות רכוש מסוג זה, ראה הנאמר בבש"פ 45/10 מסארה נ' מדינת ישראל (8.1.10), הדברים נאמרו במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה גם בנוגע לסוגיית הענישה:

"... שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה. "פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכשו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

11. בנוגע לחומרה והסיכונים הרבים הטמונים בעבירות תעבורה שביצע הנאשם ראה הנאמר ברע"פ 1211/12 ישראלי נ' מדינת ישראל (15.02.12):

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו) וזו עיקר וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלו יקרו חלילה בעת נהיגה כזו...".

12. בחינת הפסיקה אשר כללה עבירות רכוש, אגב נהיגה ברכב ו/או ביצוע עבירות הקשורות בנהיגה, מעלה מנעד ענישה רחב, תוך התחשבות בנסיבות ובחומרת עבירות התעבורה:
א. ברע"פ 5749/22 מזרחי נ' מדינת ישראל (1.9.22) נדחתה בקשת רשות ערעור של הנאשם אשר הורשע בהתאם להודאתו בשני אישומים של גניבת רכב, הנאשם תיאר עם אחר גניבת הרכבים ממעסיקו והעברתם לשטחי הרשות. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל 18 חודשי מאסר בפועל עבור כל גניבת רכב. אולם בשל שיקולי שיקום סטה בית משפט השלום ממתחם הענישה, וגזר על הנאשם בעל עבר פלילי צו של"צ וצו מבחן. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ונגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודת שירות.

ב. ברע"פ 2054/18 היתם רבאיעה נ' מדינת ישראל (12.03.18) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. הנאשם חבר לאחרים במטרה לגנוב קטנועים, חלקו היה מרכזי, שכן הוא שנהג בקטנוע הגנוב בנסיעה פראית ומסוכנת, בעודו מרכיב אחר מאחוריו (המעורבים האחרים היו קטינים). נקבע מתחם ענישה בין 10-25 חודשי מאסר. חרף קיומו של תסקיר מבחן חיובי שהמליץ להסתפק במאסר בדרך של עבודת שירות, נגזר עונשו של הנאשם ל- 10 חודשי מאסר.

ג. רע"פ 1052/17 ג'ברין נגד מדינת ישראל (24.1.17) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של גניבת רכב ונהיגה ללא רישיון רכב וללא ביטוח, בכך שנטל מפתחות הרכב מבעליו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל, הנאשם צעיר, ללא עבר פלילי, נדון בבית משפט השלום ל-4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ועונשו של הנאשם הוחמר ל- 8 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. רע"פ 9269/17 אבו עישא נגד מדינת ישראל (15.01.18), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות גניבת רכב, נהיגה בפסילה, נהיגה בפזיזות, הנאשם ניצל את העובדה שהרכב הושאר מונע, נכנס אל הרכב, נהג בו בדרך נמהרת ורשלנית, נמלט משוטר, לא ציית להוראת שוטר לעצור. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 15 ל 30 חודשי מאסר בפועל, מטעמי שיקום חרג בית המשפט מתחם העונש והטיל על הנאשם צו של"צ וכן הוארכו מאסרים מותנים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל והנאשם נדון ל - 15 חודשי מאסר בפועל, כאמור בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם נדחתה, בית המשפט העליון עמד על החומרה הגלומה בעבירת גניבת רכב במיוחד כאשר התלווה לה עבירות נוספות שהיוו סכנה לציבור ולכוחות הביטחון.

ה. עפ"ג (ב"ש) 35830-03-21 אלקרינאוי נ' מדינת ישראל (14.7.21). הנאשם הורשע בעבירות גניבת רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא ביטוח והפרת הוראה חוקית. בכך שהנאשם קיבל לידו הרכב הגנוב מאחר, הניע את הרכב באמצעות מפתח מותאם ונהג למחסום מיתר בכוונה להעבירו לשטחי הרשות בעודו אינו מורשה לנהיגה וללא כסוי ביטוחי. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10-26 חודשי מאסר הנאשם נדון ל - 11 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל ערעור הנאשם, נוכח חלקו בביצוע עבירת הגניבה והעובדה שלא יזם הגניבה כמו גם מעשה הגניבה, גילו הצעיר ועובדת היותו נעדר עבר פלילי, כמו כן, שהה במעצר במשך חודש וחצי ומשיקולי שיקום. הפחית בעונשו ל 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודת שירות וכן הטיל צו מבחן. בשלב מאוחר יותר לא עמד בתנאי המבחן והוא נדון מחדש ל 11 חודשי מאסר בפועל.

13. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים:
א. התכנון שקדם לביצוע העבירה; אין ספק שקדם תכנון מוקדם לביצוע עבירת הגניבה. נתתי דעתי לכך שהרכבים נגנבו על ידי אחרים. הנאשם לצורך מימוש הקשר ומימוש קיבל הרכבים הגנובים לידו מספר שעות לאחר שנגנבו, הנאשם נהג ברכבים לכיוון מחסום מיתר, כאשר במקרה אחד הועבר הרכב ובמקרה שני נתפס הנאשם במחסום, וכל זאת בעודו בלתי מורשה לנהיגה.

ב. הנזק שנגרם והנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה; מנסיבות כתב האישום ניתן להסיק כי הרכב הגנוב נתפס אולם יש לציין בעניין זה כי הנאשם במעשיו עם אחר גרם גם לנזק עקיף לציבור בעלי הרכב בהעלאת פרמיות ביטוחי הרכב. בנוסף, הנאשם נהג ברכב בעודו שאינו מורשה לנהיגה ולא היה בנתון זה כדי להניא אותו ממעורבות במעשה.

ג. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; מדובר בעבירת רכוש, אשר בוצעה ממניע כלכלי. הנאשם הודה שהעבירות בוצעו על רקע רצון להשגת רווח כספי קל ומהיר.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) סבורני כי מתחם העונש ההולם למכלול העבירות הינו החל מ-15 חודשי מאסר בפועל ועד ל-24 חודשים.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו; הנאשם בן 18 רווק, מתגורר בבית הוריו, הנאשם סיים 6 שנות לימוד בשל קשיי הסתגלות למסגרת החינוכית, טרם מעצרו עבד במשך כ 6 שנים, הנאשם שהה במעצר כחודש ימים לאחריו שהה בתנאים מגבילים. ב"כ הנאשם טען לנסיבות מורכבות הקשורות במצבו האישי של הנאשם, אציין כי בתסקיר מפורטים נתונים על מצב כלכלי קשה, גדל במצוקה ובהעדר הכוונה הורית.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב; הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו, יש לציין הנאמר במסגרת התסקיר בנוגע לאי יכולת של הנאשם להפנים השלכות וחומרת מעשיו.

ג. עברו הפלילי של הנאשם. הנאשם נעדר עבר פלילי.

ד. נתתי דעתי כי הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריו כחודש ימים.

עוד יש לתת את הדעת לשיקולי הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם. בכל הנוגע לעבירות רכוש מסוג זה, אשר בתי המשפט הכירו בהן כמכת מדינה, סבורני כי יש לתת משקל משמעותי לשיקול ההרתעת. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06):

"כל מקרה לנסיבותיו, אך המדיניות הכוללת בעבירות גניבת רכב, ולא כל שכן כשמצטרפות אליהן עבירות נלוות, ואף עבירות הקשורות בסחר, הכרח שתהא מחמירה. למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

17. לעניין רכיב הפסילה בפועל, בשים לב לעבירה בה הורשע הנאשם, שעניינה נהיגה ללא רישיון, תוך סיכון כלפי משתמשים ופוטנציאל הסיכון, יש להטיל גם פסילה בפועל וכן פסילה מותנית.

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 15.12.24 עד השעה 08:00 בבית סוהר "דקל" בצירוף תעודת זהות והעתק פרוטוקול גזר דין זה. מובהר לנאשם זכותו לפנות ליחידה למאסרים נדחים בשב"ס על מנת לתאם את מקום ריצוי המאסר.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של נהיגה פוחזת, למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.

ד. הנאשם יפצה את המתלונן, עד תביעה 1, מר מאיר פרץ, תז 056460579 בסך של 2,000 ₪ וכן יפצה את המתלונן, עד תביעה 2, מר שחר שלמה רפפורט, תז 209882307, בסך של 2,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.25 ובכל 01 לחודש שלאחריו. הפיצוי ישולם בתחילה לעד תביעה 1 ולאחר סיום תשלום הפיצוי ישולם הפיצוי לעד תביעה מספר 2.

ה. קנס כספי בסך של 5,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.7.25. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מדי.

כל סכום שיופקד בקופת בית המשפט יזקף תחילה לפירעון הפיצויים, ורק לאחר מכן לפירעון הקנס. את הפיצוי והקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ו. פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים החל מיום שחרורו ממאסר, עונש הפסילה במצטבר לכל עונש פסילה אחר. הנאשם הצהיר בפני כי אין ברשותו רישיון נהיגה כדין, לפיכך אני מורה כי עונש הפסילה ייכנס לתוקף מיד עם שחרורו מהמאסר ללא צורך בהפקדת רישיון נהיגה.

ז. פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, ככל ויעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון או עבירה של נהיגה בפסילה.

ח. הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 3,000 ₪ שלא לעבור עבירת רכוש מסוג פשע לתקופה של שנתיים ממועד שחרורו מהמאסר. [ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשפ"ה, 27 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.